V. évfolyam. Csik-Szereda, 1893. augusztus 9. 32. szám.

Szerkesztőségi iroda: Csik-Szereda *Györgyjakab Márton* könyvkereskedéee hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetés pénzek és hirdetések küldendők.

CSIKI LAPOK

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÈS SZÉPIRODALMI HETI LAP.

MEGJELENIK MINDEN SZERDÁN.

Előfizetési ár:
Egész évre 4 frt.
(Külföldre) 6 frt.
Félévre 2 frt
Negyedévre 1 frt

Hirdetési díjak a legolcsóbban számittatnak Bélyegdijért külön minden beiktatásnál 30 kr.

Nyilttéri czikkek soronként 10 krért közö tetnek.

Felelős szerkesztő: Dr. Bocskor Béla, Kiadó tulajdonos: Györgyjakab Márton.
FŐMUNKATÁRSAK: Hochschild Lajos Gyergyóban. Vitos Mózes a központban. Embery Arpád Udvarhelymegyében.

Katonai alreáliskola a Székelyföldön.

III.

A Székelyföldön felállitandó katonai iskolát — mint hallottuk — 200 növendék számára tervezik. Akkora létszám ez, hogy azon helység, azon vármegye, melyben az iskola létesittetni fog, legelőször is közgazdasági tekintetekben nyerend kiszámithatlan sokat.

Egy 200 növendékre tervezett iskola felépitése legolcsóbb számitásban is 200 ezer forintba bizonyára belekerül. Ez a nagy összeg tehát a vármegyében adatik ki; kőmivesek, asztalosok, ácsok, bádogosok, szóval valamennyi iparos s ezekenkivül a közönséges napszámosok is nemcsak hogy iparágaik folytatására, s illetve a napszámosok életfentartásukra nagy összegeket kapnak, de az iparosok ügyességükhez és életrevalóságukhoz mérten csinos üzleti nyereségre is tehetnek szert. Minden hosszasabb bizonyitgatás nélkül mindenki jól tudja, hogy a tervezett katonai iskolához hasonló nagyobb szabásu középületeknek már felépitése is nagy pénzforgalmat okoz, s hogy az épités helyén és környékén lakó kereskedők és iparosok, s a közönséges napszámosok is egy ily nagyszabásu épitkezés folytán már sok anyagi hasznot szereznek.

De ez anyagi haszon a jelen esetben folytonos és szakadatlan leend a katonai iskola székhelyén és a székhelyet környező vidéken, mert az iskolában elhelyezendő 200 növendék, az ezek tanitasára hivatott tanár-katonatisztek és ezek családjai, a növendékek mellett alkalmazott altisztek s még a szolgaszemélyzet is élelmezésüket csak a székhely piaczán kell hogy beszerezzék, mi által a székhely és a környék gazdái eme piaczon terményeiket mindenesetre biztosabban és jobb árban értékesithetik.

A gazdaközönség anyagi viszonyai ez által tetemesen fognak javulni, mivel ismét az jár, hogy az általuk elő nem állitható ipari czikkeket szükségletük mérvéhez képest, sőt ezen felül is beszerezni inkább módjukban álland, s ez által a kereskedők és iparosok is mind nagyobb és nagyobb forgalmat fognak csinálhatni s ezzel nagyobb és nagyobb üzleti nyereségre is fognak szert tenni.

Egyszóval egy nagyobb szabásu, a tervezetthez hasonló iskola minden kétséget kizárólag annyi gazdasági előnyt nyujt a székhelyen és annak környéken lakóknak, hogy azt előre kiszámitani és felsorolni lehetetlenség is.

Hogy a közgazdasági előnyöknek a kulturális viszonyok jobbá válására is meg van a kellő hatásuk, azt minden helyesen gondolkozó egyénnek be kell ismernie, hiszen a jobb anyagi viszonyok között élő egyéneknek kétségtelenül inkább áll módjukban a kulturális eszközök beszerzése is, mint a leszegényedett, kereset nélküli egyéneknek; s a jobb módnaknál kétségtelenül nagyobb mértékben fejlődik ki a kultura iránti érzék is, mint a megélhetés gondjaival küzködni kényszeritett szegény népnél.

Bizvást mondhatjuk el tehát, hogy az a vármegyei székhely, s maga azon vármegye, melyben a tervezetthez hasonló nagy szabásu iskola fog létesittetni, minden irányban oly előnyökben és hasznokban fog részesülni, a melyeket meg nem ragadni, elszalasztani bátran bünnek nevezhetünk.

Ily körülmények között, midőn czikksorozatunkban számot vetettünk a katonai iskola elhelyezéséből származó előnyökkel és hátrányokkal, s midőn különösen és ismételten kiemeljük, hogy a legnagyobb hátrány, a legnagyobb rossz a germánizáczió — ha már csakugyan tervbe vétetett, s ha a székely vér ennek csakugyan nem képes ellenállani — bárhol hóditson is, egyformán hátrány, egyformán káros leend, s igy mindegy akár nálunk, akár más székely megyében is legyen annak telepe, mondjuk, midőn ezt kiemeljük, ki kell mondanunk, hogy az esetleges germánizáló hatása mellett számtalan kulturális és közgazdasági előnyt biztositó katonai iskolának Csikvármegye részére leendő megszerzése csak kivánatos és óhajtandó.

Különösen pedig abban az erős hitünkben és meggyőződésünkben, hogy derék székely ifjaink veleszületett hazafiságán minden germánizáló törekvés kétségtelenül megtörni fog, kimondjuk, hogy a katonai iskolának telállitásával járó számtalan előnyt és hasznot elszalasztanunk nem szabad, sőt ha mindjárt nagyobb anyagi áldozatok árán is, szükségesnek és hasznosnak találjuk a katonai iskolának vármegyénkbe hozatalát.

Dr. Bocskor Béla.

A 400 frtos minimum és megyénk tanügyi helyzete.

A tanitói fizetések rendezéséről szóló 1893-iki törvénynek van egy igen sajátságos határozmánya, mely szerint a tanitói fizetés minimuma bármely iskolai hatóság kérelmére kiegészittetik az állam által 400 frtra. Ha ehez hozzágondoljuk azon szakaszt, mely arról intézkedik, hogy minden oly iskolában, mely 60 frtnyi összeget kap az államtól, az állam tegyelmi jogot nyer, akkor megyénkre nézve egy nagyon sajátságos helyzet áll elő, mely a maga nemében egészen uj, de egyuttal sok tekintetben figyelemre méltó.

Az állam a maga intézkedését elég okosan vitte keresztül. Nem bántja senkinek a jogait mindaddig, mig az illető önként fel nem ajánlja, tehát erőszakossággal nem vádolható. De számit a felekezeti féltékenységre is, minek az a haszna, hogy az állampénztárt valami nagyon nem fogják megtámadni s megostromolni. És ráadásul még azt sem mondhatja senki, hogy az állam nem akar a tanügyre forditani, hisz joggal felelheti az állam képviselője, hogy minden iskola kap, a melynek szüksége van és kéri a segélyt. Itt eszünkbe jut a kecske és káposzta históriája, csak sajnos, hogy nekünk ugy tünik fel, mintha a káposzta is elfogyna s a kecske is éhesen maradna.

Megyénkre nézve ez a „ha akarom vemhes, ha akarom nem vemhes“ törvénybeli intézkedés azért teremt különleges és uj helyzetet, mert egyrészt igen sok tanitónak nemcsak a 400, de még a 300 frtnyi minimum sincs meg; másrészt a jelenlegi vallásügyi viszonyok között alig lehet föltételezni, hogy felekezeti iskolai hatóságok az állam segitségét kérjék, sőt inkább hihető, hogy még az elöl is kitérnek, a mire rá vannak kényszeritve. Legalább arra mutat a mély hallgatás, mely a törvény kedvezményeivel szemben jelentkezik, a helyett, hogy mihelyt a segitség igénybevétele lehetővé vált, azonnal és lázas sietséggel fordulnának az államhoz.

Pedig majdnem biztosra lehetne venni azt, hogy a vallás- és közoktatásügyi kormány már az 1894-ik évi költségvetésbe fel venné nemcsak a 300, de a 400 frtra kiegészitő összeget is. Egyuttal azonnal jogot nyernének megyénk tanitói az 5 öd éves pótlékhoz is, mig ha az állam segélye és befolyása késik, egyuttal az ötöd éves pótlékok évei is nagyon messzire nyulnak előre, a mi ismét visszahat a nyugdijaztatási viszonyokra.

Nem végez tehát ok nélkül való munkát, a ki legalább a figyelmet felkölteni igyekszik e tárgy irányában.

Tekintve, hogy megyénk iskolái leginkább róm. kath. felekezeti jellegüek, mely jelleg eddig elé ugy szólván semmiféle körülmény által meg nem zavartatott, méltán lehet felvetni a kérdést, hogy ha az államtól igénybe vehető segély csakugyan elfogadtatnék a minden oldalu szempontok összejátszását együtt vizsgálva, vajjon előnyök vagy hátrányok származnának-e? Mert ha e kérdésre leszámolunk a méltányosság és elfogulatlan [illegible] logikájával, csak azután következik a tevékenység egyik vagy másik irányban.

Szerény nézetünk szerint hátrányok semmi esetre sem származhatnak. A plebános továbbra is marad az iskola igazgatója s igy az iskola szelleme az ő kivánalmainak teljesen megfelelhet.

Megyénkben a tanfelügyelő eddig is ép ugy érvényesitette befolyását, mint akár az állami iskolákban, mert hiszen megyénk lakossága jó formán tisztán magyar ajku és magyar szellemü levén valamely különös intézkedés, vagy épen az iskola fentartókkal való ellentétbe helyezkedés teljesen felesleges volt, ennél többet ezután sem tehet s tekintve, hogy a népoktatás ügye teljesen kezdetleges, alig fog szükségessé válni az, hogy a tanfelügyelő jobban beavatkozzék.

Különben is az államhatalom beavatkozása nem oly vidékekre czéloz, minő Csikmegye, hol az iskola és állam semmi esetre sem szolgálhatnak külön czéloknak. Czélozott az a pánszlávokra és dákorománokra, kiket örületes észjárásuk annyira magukon kivül helyezett, hogy még az iskolát sem tudták megkimelni, annak levegőjét is államellenes eszmékkel, jobban mondva bolondériákkal fertőzték meg.

A tanterv vagy fegyelmi viszonyok és más belügyi intézkedések a legnagyobb valószinüség szerint egyáltalában változást szenvedni nem fognak; de ha valamelyiken pld. fegyelmi biráskodáson változtatnának is, az csak formai lehet, de semmi esetre lényegbeli. Hátrány tehát egyáltalában nincs, mig az előnyök megbecsülhetetlenek. Alig hisszük, hogy szükséges volna gondolkodó em-

ber előtt a tanitói fizetések javulásának és az ötöd éves pótlék folyóvá tételének óriási előnyeit megyénk gazdasági vagy kulturális haladásának szempontjából magyarázni.

Sokkal czélszerübbnek látjuk e becses lapok hasábjain megpenditeni, hogy tanügybarátok, maguk a tanitók s mind azok, kik iskola ügyekbe befolynak, inditsanak megyeszerte általános mozgalmat, hogy még a folyó évben megkerestessék a miniszterium azon czélból, hogy a 400 frtnyi minimumhoz szükséges összeg már az 1894-ik évi költségvetésbe felvétessék.

Kóródy Miklós,
polg. isk. tanár.

A gyergyói gazdák panasza.

A gazdaemberek arczuk verejtékével dolgoznak künn a mezőn. Munkájok, foglalkozásuk becsülést érdemel, mert igazi nemzeti munkát végeznek. A föld is Magyarországé, az erő is magyar emberé. Magyar ember verejtéke hull a göröngyre, magyar földből nő ki az áldás s önhasznuk mellett Magyarország jólétéért is fáradoznak.

Hazánk jóvoltának legfőbb, mondhatjuk egyetlen főforrása eddig még a föld s azért a gazdaemberek munkája s a föld gyümölcse dönti el ugy az egyes vidékek, mint az egész ország sorsát egy-egy évre. Ha jó a kaszálás, aratás eredménye, akkor baj nincs, egy évre biztositva van a magyar ember léte.

De csak egy évre. Mert háztartásunkban nincsen tartalék, mely a véletlenül bekövetkezhető szükség perczében kisegitene bennünket a bajból. Egy-egy rossz esztendő egészen felbillenti háztartásunk mérlegét s ott, hol az előző évben még bőség, jólét uralkodott, hirtelen a szegénység, inség üthet tanyát. Azért éber figyelemmel, teljes erővel kell őrködnünk jólétünk egyetlen forrása felett, mert ha ez valamelyik évben bedugul, más téren ily forrásra nem találunk.

Jól tudhatjuk tapasztalatból, hogy egy-egy rossz esztendő csapásai mily veszedelembe döntöttek bennünket; mennyi szenvedést, inséget hoztak reánk. Az ilyen rossz esztendők pedig nem ritkák, melyek gazdaságunkat majd egészen, majd egyik vagy másik ágában tönkre tették.

Emlékezzünk csak vissza az idei tavaszra, mely oly mostohán köszöntött be s mostoha volt végig. Az ég és a természet fagyos arczczal fenyegetett bennünket, részvevő könnye nem volt, mely megöntözte volna hazánk földjét; melege se volt, mely életet adott volna földünknek. Virulás helyett a tavasz a pusztulás képét öltötte fel s a kétségbeesés általános volt.

Különös szerencsének mondhatjuk, hogy az időjárás éppen az utolsó perczben, a kétségbeesés tetőpontján fordult jobbra, s népünk elesége a földből az idén is kikerül valahogy.

Azt azonban most is tapasztalhattuk, hogy a természet szeszélye feltétlen hatalommal uralkodik fölöttünk. Magában már ez is sok bajt hozhat reánk, de a fenyegető veszedelemnek ez csak fele. Ki tudja, hányféle alakban ütheti fel fejét a pusztulás, mely majd a gabonát, majd a szénát, vagy a gyümölcsöt s veteményeket teszi semmivé.

Gyergyóban az idén megmenekült a gabona a nagyobb veszedelemtől, gazdaságunknak azonban egy másik ágát, a szénatermelést nagyon is érezhető csapás sujtotta és e csapás nemcsak egyes községek, hanem kisebb-nagyobb mértékben egész Gyergyó területére kiterjedt.

A szénatermelés pedig nálunk az életkérdések jelentőségével bir, mert szépen fejlődő állattenyésztésünk alapja, s nagyobb értéket képvisel mint a gabonatermelés.

A sulyos károkat a felette elszaporodott honi sáskák okozták s e miatt panaszkodnak a gazdák. Azt beszélik, hogy a saskák ezen faja hat évvel ezelőtt mutatkozott legelőször csupán egy kis területen. Ekkor már feltünt a gazdáknak, mert azt a helyet, hová befészkelték magukat, teljesen lerágták. Azóta annyira elszaparodtak, hogy ezen évben már minden község határában nagyobb mennyiségben fordulnak elő s százezerekre teszik a kárt, mit a gyergyói községek kaszálóin ezen évben okoztak.

E pusztitó állatok azonban sokkal veszedelmesek a jövőre nézve. Most csak a kaszálók szenvednek falánkságoktól, de ijjesztő mértékben való szaporodásuk arra enged következtetni, hogy idővel ellepik a gabonavetéseket is. Azért nem kellene azt közömbösen nézni s a pusztitó sáskák kiirtását nem kellene egyedül a gólyákra bizni, mert ha nekik jó falat is ez, annyi gólya nincs, mely fel tudná valamennyit szedegetni.

Több gazda ajánlotta azt, hogy lapunk utján hivjam fel az illetékes hatóságok figyelmét e bajra, nehogy a segitség későn érkezzék.

Készséggel teljesitem óhajokat s igazat adok nekik, hogy ilyen esetekben a néptől magától nem várhatjuk a kezdeményezést, hanem azoknak kell ezt megtenniök, kik hivatva vannak a nép jóléte fölött őrködni, a népet vezetni s igazgatni.

Tény az, hogy a sáskák pusztitásáról sok panasz hallható és pedig oly panaszok, melyek igazolják a sulyos károkat, azért nem is késünk felhivni a megyei alispán figyelmét erre s kérjük, hogy a községi elöljáróságok utján állapittassa meg a veszedelem mivoltát.

Éber őrködéssel sok bajnak vehetjük elejét, mig a közömbösség sok bajt hozhat reánk. És soha senki se bánta meg, ha idejekorán intézkedett a baj elháritásáról.

*

Miként nem lesz fényüzés?

Gyergyóvidék, 1893. aug. 2.

Tekintetes Szerkesztő Ur! Becses lapjának folyó évi jul. 26-iki, 30-ik számában „Fényüzés-e“? czim alatt a leánynevelés kérdéséhez tartozó czikk jelent meg.

Mint a nevelés egyik faktora, szives engedelméből néhány szóban a kérdéshez én is hozzá szólok, mert hiszem, hogy szerény mondókám némileg megvilágitja a leánynevelés tekintetében lábrakapott ferde nézetek keletkezésének forrását.

A fényüzés egyáltalában véve, de különösen az iskolákban bizony nagyon is veszedelmes dolog, azonban akárhol forduljon is elő, gyökere mindig csak a társadalomban keresendő. A társadalomnak korunkban olyan követelményei vannak, melyek a fényüzést az iskolákba, a tanitásba is beviszik. A társadalmi követelmények által megkivánt, előállitott fényüzésnek egyik kifolyása a zenének és az idegen nyelveknek az iskolákban való tanitása, a mi nem csekély költségbe kerül; igen, de kitérni előle nem lehet, mert hogy mást ne emlitsek, a zongorajáték, századunk egyik nyavalyája, olyan valami, a mi egy uri leánynál elmaradhatlan kelléknek tekintetik, ha az uri leány a „müvelt“ jelzőre igényt akar tartani. Innen van azután, hogy a női iskolákban, különösen a felsőbbekben elő van irva a társadalmi követelmények következtében, hogy a leánykának meg kell tanulni zongorázni, ha van rá hajlama, ha nincs. Azaz kellene megtanulni okvetlenül, s e miatt gyötri a leányka önmagát, gyötri tanitóját, s bár ez mindent elkövet, az eredmény nem kielégitő. A nem kielégitő eredményt a tanitó látja előre, de hát a társadalom és a szülő a zongorajátékot megköveteli, s ily viszonyok között a tanitónak szabadságában áll-e kijelenteni a szülők előtt, hogy a gyermeknek nincs tehetsége?

Bizony nem szabad, s ezért folyik tovább minden tanévben a zongoratanitás s elvétetik ezzel a praktikusabb tárgyak tanitására szükséges idő jó nagyrésze, de hát ezt a mindenható társadalom követeli; ennek a hibája és nem a tanitóé.

Az idegen nyelvek tanitását is a társadalom követeli. Nálunk Magyarországon van e követelmény kiválólag kifejlődve. A felsőbb és polgári leányiskolákban minden különös dijazás nélkül ugyan, de kell tanitani az idegen nyelveket, mert hát a német nyelv ezen iskolák mindenikében, a franczia pedig csak a felsőbb leányiskolákban kötelező.

Hogy ennek az idegen nyelvoktatásnak maximális eredménye legtöbb esetben az olvasást nem mulja felül, az már tulhaladott állapot, mint ezt ugy a fővárosi, valamint a vidéki iskolákban is mindenki tapasztalhatta, de hát itt ismét nem a tanitóé, hanem a társadalomé a hiba, mely eléggé naiv azt követelni, hogy az idegen nyelveknek szánt, s ismét csak a praktikusabb tárgyaktól elvont heti pár órai oktatással a növendék valamely idegen nyelvet elsajátitson.

Az idegen nyelveknek és a zenének tanitásában ilyen leverő hatást gyakorolni képes tapasztalatokat szerzett tanitók, épen a szerzett tapasztalatok folytán belátják, hogy az idegen nyelveknek legalább is kötelező tanitását el kellene hagyni, de hát a miniszteri tanterv más véleményen van, s azt a tanitónak követnie kell.

A kézi munkákat illetőleg, a tanterv minden osztályra pontosan szabja ki az elvégzendő mintaszalagokat, s például a polg. iskola III. osztályában előirja ezenkivül a fehérnemü szabást, a IV. osztályban a felső ruhaszabást. Mikor a növendék lányka a III. osztályba megy 12—13 éves; már most ez tanuljon női- és férfi fehérnemüt és ágynemüt szabni és varrni. Az oszt. növendékeinek létszáma 15—20, a munkára pedig a tanterv heti 3—5 órát ad. Ezen idő alatt kell mintaszalagokat és fehérnemü szabásának elméletét, rajzolását megtanulni, s azután még egy darabot varrni.

Felemlitem például a IV-ik osztályt is. Ez áll rendesen 15—18 növendékből 13—15 éves korral. Ezeknek kell zsubrikát, mindenféle műhimzést és ruhát varrni megtanulni. A zsubrika egyike a legfárasztóbb és igen sok időt igénybe vevő fényüzési munkáknak. A legkiválóbb növendék is alig képes a mintaszalagot hangya szorgalom mellett két hó alatt elkésziteni, s most himezzen a leányka még egy darabot, tanulja meg a derékszabás elméletét, rajzolását, varrjon is egy ruhát s azonkivül legyen oly tökéletes varrónő, hogy a divatlap minden alkotását pontosan utánozni tudja!

Ez óriási követelés. Ennek a növendék a legodaadóbb és legkitünőbb vezetés mellett sem tehet eleget, meggátolja ebben két tényező: éretlen kora és az idő rövidsége!

Ily állapotok vannak a miniszterium által megállapitott tanterv következtében. Az elméleti tantárgyakon kivül kell tanulni zenét, nyelveket és kézi munkát s ez utóbbit a tanterv a többinek utána teszi.

Ez okozza a bajt. E bajon, nézetem szerint, ugy lehetne legjobban segiteni, ha külön szabászati iskolák állittatnának fel, hol a leányok 14—16 éves korukig kizáróan a kézimunkák e nemével foglalkoznának. Igy kikerülhető lenne az, hogy a szülők varrónők mellé adják leányaikat, hisz a szabászati iskolában kétségkivül többet tanulnának, mint a varrónők mellett. Igy el lehet érni, hogy a leánygyermekek iskoláztatása ne legyen fényüzés.

Hajnal.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Adakozás a madéfalvi emlék-alap javára.** A nevezett czélra Bálint Lajos csikcsatószegi plebános ur 10 frtot küldött kiadóhivatalunkhoz, mint a f. évi julius hó 30-án tartott és a csikcsatószegi és csikszentsimoni tanuló ifjuság által rendezett mulatság alkalmával általa eszközölt gyüjtés eredményét. Jelen számadásunkban ki van mutatva . 10 frt — kr.

Az eddigi gyüjtés összege 1605 frt 65 kr.

Főösszeg . . . **1615 frt 65 kr.**

Azaz: **Egyezerhatszáztizenöt forint 65 kr.**

Fogadják a buzgó gyüjtők és nemes szivü adakozók a szentügy nevében leghálásabb köszönetünket.

— **Esküvő.** Balog Lajos kántortanitó folyó hó 6-án vezette oltárhoz Antal János csiksomlyói kántor kedves leányát. Az esketési szertartást Lőrincz Sándor csiktaploczai expozitus segédlelkész végezte s a szertartás után szép beszédet intézett az ifju párhoz. Esküvő után az ifju 17 kocsi kiséretében Balog Lajos édes apjának, Balog Pál kántortanitónak lakóhelyére Csikszentmihályra utazott. Az esküvő után székely szokás szerint az örömszülők házánál lakoma volt, melyen mindkét helyen számosan vettek részt.

— **Áttérés és eljegyzés.** Igen szép ünnepély folyt le folyó hó 6-án a csiktaploczai templomban. Welner Etelka zsidó vallásu nő ez alkalommal tért át a róm. kath. vallásra. A keresztelési szertartást Lőrincz Sándor taploczai s. lelkész végezte ki a fentirt nőt a róm. kath. vallás elveire tanitotta, a keresztszülői tisztet Moldován János és neje teljesitették. Az áttért nő a keresztségben Anna-Mária nevet nyert. A ritka ünnepélyen nagyszámu közönség vett részt. A keresztelési szertartás után most már Welner Mária-Annát Szekulits Árpád számvivő őrmester nyomban el is jegyezte.

— **Eljegyzés.** Baczoni István a városunkban állomásozó csendőr őrs derék parancsnoka f. hó 1-én eljegyezte Vincze András helybeli polgár kedves leányát: Amáliát. Szerencsét kivánunk a megkötendő szép frigyhez!

— **Áthelyezés.** A helybeli kir. törvényszék nyugalomba vonult érdemes iroda-igazgatója, Benedek István helyett az igazságügyi miniszter Vida József temesvári kir. törvényszéki iroda-igazgatót helyezte át.

— **Gazdasági szeszgyár.** A mint lapunkban említettük, T. Nagy Imre vármegyei közgazdasági előadó a mult hó 30-ára értekezletet hivott össze egy gazdasági szeszgyár létesitése ügyében. Az értekezlet czélhoz vezetett, a mennyiben az értekezleten jelen voltak már kibocsátották az aláirási ivet egy gazdasági szeszgyár-szövetkezet megalakitása végett. A vállalat 100 ezer forint alaptőkével indittatik meg s ezen tőke biztositására 200 darab 500 forintos üzletrészt bocsátanak ki, még pedig ugy, hogy egyelőre az üzletrészek fele fizettetnék be, a másik fele pedig a közgyülés által választandó igazgatóság intézkedésére akkor, mikor arra az üzlet körülményei folytán szükség leend. Az üzletrészek befizetésére a következő módozatok állapittattak meg: Az aláiráskor befizetendő 50 frt; 1893. október 31-ig 100 frt; 1893. deczember 31-ig 100 frt. Az üzletrészek aláirására első sorban a csikmegyei lakosok jogosultak s más megyeieknek az aláirás csak azon esetre engedtetik meg, ha az összes részvények a megyében nem jegyeztetnének alá. Az üzletrészek aláirására határi időül f. évi szeptember hó 15-ike tüzetett ki. Az aláirási ivek és befizetések T. Nagy Imre alapitó tag kezéhez Csik-Szeredába küldendők. Az alapitóknak az levén főczélja, hogy a vállalat megyei tőke segélyével létesittessék, kérik a vármegye közönségét, hogy az aláirásokat minél előbb szivesked jenek eszközölni.

— **Változás a helybeli iskolaszékben.** A helybeli elemi iskola felett felügyeletet gyakorló iskolaszék elnöke Molnár József, ki egy évi rövid működése alatt is igen sok érdemet szerzett magának az elemi iskola felvirágoztatása érdekében, állásáról sokoldalu elfoglaltsága miatt lemondván, helyébe elnökké dr. Fejér Antalt az iskolaszék eddigi alelnökét választották meg, kiben az elnöki szék szintén méltó reprezentánst nyert. A megüresedett alelnökségre városunk polgármesterét választották meg.

— **Halálozás.** Csikszentsimoni Endes Gábor nagybirtokos, nyugalmazott kir. itélő táblai biró, a harmadosztályu vaskorona rend lovagja f. hó 2-án reggeli 6 órakor, életének 57-ik évében, hosszas szenvedés után Csik-Szentsimonon, az ősi kastélyban jobb létre szenderült. A megboldogult egyike volt a magyar jogász világ kitünőségeinek. Egyideig mint jogakadémiai tanár, később mint táblai biró müködött s mind két állásában szorgalmával, szakértelmével és bölcsességével elévülhetetlen érdemeket szerzett magának és a legmagasabb elismerést is megnyerte. Temetése, melyen vármegyénk intelligenciáján kivül az ország különböző pontjain müködő kartársai közül is igen sokan részt vettek, folyó hó 4-én történt. A fényes gyász-szertartás után földi maradványait Csik-Csatószegre szállitották és az ottani templom-keritésben helyezték el örök nyugalomra, lelkéért pedig az engesztelő szent mise-áldozatot f. hó 5-én délelőtt 9 órakor mutatták be az Egek Urának a csikszentsimoni templomban. A kitünő jogtudós és derék hazafi kihült tetemeinek adjon az édes hazai föld csendes pihenő helyet.

— **Czirkusz.** A mult hét folyamán Lodi Erneszt igazgatása alatt egy „mülovagló és mütornász" társaság szórakoztatta városunk közönségét. Az esténként, fényes világitás mellett tartott előadásokon nagyszámu közönség jelent meg s az ügyes produkciókat megtapsolta és a szüneteket betöltő bohoskodásokon jókat nevetett. Két érdemét emeljük ki Lodi urnak: először hogy a mutatványai élvezhetők voltak; másodszor, hogy előadásainak sorozatát rövidre szabta. E mellett szolgálunk egy jó tanácscsal is, és ez az, hogy midőn tisztán magyar vidékeken keresi kenyerét, használjon magyar feliratu czimtáblát. Nem lesz kára benne, ha jóindulatu tanácsunkat megsziveli.

— **Anna-bál.** Az idei Anna napi bál Borszéken fényesen sikerült. A nemes czél, lévén a bál tiszta jövedelme a borszéki szegény iskolás gyermekek felsegélyezésére szánva, szép számu közönséget gyüjtött össze. Fesztelen jó kedv uralkodott a kedélyeken s a Hamza Miksa hires bandája ugyancsak izzadott a folytonos „ujra" s „hogy volt" következtében. A bá a nemes czélra szépen jövedelmezett. Felülfizette: Özv. Urmánczy Jánosné 17 frtot; Szász Domokos ref. püspök 10 frtot; N. N. 4 frtot; Tleszky Ferencz, N. N. 2--2 frtot; dr. Dobribán Atal, Prokupek Sámuel, Stübner Richárd, ifj. Török Antal és Orel Dezső 1—1 frtot. Fogadják a nemesszivü felülfizetők és rendezők a szegény iskolás gyermekek hálás köszönetét.

— **Bál Tusnádon.** A budapesten fenálló „Erdélyrésziek köre" fényesen sikerült bált rendezett f. hó 5-én Tusnádon. Fényes volt a bál és kedélyes. Fényes, mert a háom székely vármegye főispánjai védnöksége alatt intelligens és ügyes fiatal urak rendezték s tobrzották össze arra az estélyre a három megye elite közönségét; kedélyes, mert fesztelen vig kedvet hoztak magukkal a bájos hölgyek s jó magyar venlégszeretettel fogadták a tusnádi fürdövendégek a 200-nál több kocsin érkezőket. Láttunk ott elegáns báli toiletteket szép barátságban az egyszerü kretonnal, frakkot karöltve a nyári zakkóval, e tarka kép jól esett a szemnek, láttuk, hogy fürdőn vagyunk, s itthon a mi fürdőnkön, hol igazi keresetlen otthonossággal lejthetjük a kvadrillt, meg a rezgő csárdást bálhoz illő toálettben, avagy anélkül. A kedves rendezőség felejthetlen szép emlékeket szerzett báljával mindnyájunknak s a tusnádi különben is igen vig fürdő szezont ezzel koronázta meg. Büszkén nevezhetjük magunkénak Tusnád fürdőt, mely oly szép közönséget hódit magának évről-évre fenyves koronái alá, mely oly szép mulatságot nyujt publikumának, a milyen volt az 5-iki bál. Köszönet a kedves rendezőségnek, a fürdő köztiszteletben álló fürdőbiztosának, no meg önöknek bájos szép hölgyek, hogy oly élvezetes estét szereztek a jelenvoltaknak.

— **Jótékonyczélu tánczmulatság.** A gyergyószentmiklósi ifjuság folyó hó 5-én a Dendyuk Rudolf-féle nyári tánczteremben a szegény tanulókat segélyező egyesület javára igen jól sikerült tánczestélyt rendezett, mely egész éjjeli fél 2 óráig tartott s a megjelentek vigan és kedélyesen mulattak. A négyeseket 28 pár tánczota. A tánczmulatság, daczára a csekély 40 kr belépti dijnak, anyagilag is jól sikerültnek mondható, mennyiben a szegény tanulók javára ujabban mintegy 15 frtot jövedelmezett.

— **Dal-, zene- és szavalati estély.** A „Gyergyószentmiklósi Dalegylet", mint már lapunk mult számában emlitettük, társulati zászlója és a tölgyesi községi szegény-alap javára Tölgyesen a „Korona"-vendéglőben, 1893. évi augusztus hó 13-ik napján tánczczal egybekötött dal-, zene- és szavalati estélyt rendez. Az estély müsora: 1. Zengjen a dal: Énekli az egylet férfi kara, mely 30 tagból áll. 2. Egyenlőség. Benedek Aladártól. Szavalja Kóródy Jenő. 3. Népdalok. Énekli az egylet férfi kara. 4. A tolvaj. Gabányitól. Magánjelenet. Előadja E. Deér Kálmán. 5. Népdal-egyveleg. Pedál-czimbalmon előadja ifj. Juhász Károly. 6. Visszhang. Webertől. Énekli az egylet férfi kara. 7. Fizikai, vegytani és spiritisztikai varázsmutatványok 10 különböző változatban. Bemutatja E. Deér Kálmán. 8. A kápolna. Kreutzertől. Énekli az egylet férfi kara. 9. „Ha egyetértés él benned Pannonia, akkor megáld Fortuna angyala." Élőkép, görögtüz fényben, dalkisérettel. 10. Riadó! Énekli az egylet férfi kara. Ezután táncz reggelig. Belépő dij: Körszék 1 frt. Zártszék 70 kr. Földszint 50 kr. Gyermekjegy 20 kr. Kezdete este 7½ órakor. Az élvezetesnek igérkező mulatságot ajánljuk a közönség pártfogásába.

— **Hangverseny.** A marosvásárhelyi dalkör 27 tagja nagyobb körutra indult s több fürdőt és községet keres fel, hol felerészben a székely ipar muzeum javára hangversenyeket rendez. A dalkör Szász-Régenből Borszékbe rándul, honnan f. hó 10-én Gyergyó-Szentmiklósra jön s ezen a napon itt tartja meg a hangversenyt. A dalkör nagyon jó hirnévnek örvend s művészi programmal lép fel mindenütt, azért az estély felette érdekesnek és élvezetesnek igérkezik. Gyergyó-Szentmiklós és vidéke közönségének figyelmét fel is hivjuk e ritka művészi estélyre, s hisszük, hogy kellő pártolásban fogja részesiteni a derék dalkört hazafias ténykedésében. Gyergyó-Szentmiklóson az egész intelligens osztály bevonásával rendezendő bizottság alakult, mely a marosvásárhelyi vendégeket fogadni fogja s hivatva lesz az estély sikerét előmozditani. A hangversenyt táncz követi s belépődij: személyenkint 1 frt, családjegy 3 személyig 2 frt 50 kr, azonfelül 3 frt.

— **Öngyilkosság.** A mult hónap közepe táján gyergyóalfalvi Gál Istvánnét, született Székely Agnes 32 éves székely asszonyt sulyos betegen szállitották gyógyitás végett a helybeli megyei közkórházba. A beteg asszony egészsége a gondos kórházi ápolás folytán kezdett visszatérni, de a mint haladt a gyógyulás utján, sulyos aggodalmak támadtak lelkében; szobatársainak mindig arról panaszkodott, hogy fél haza menni, mert az ura azért, hogy a legszorgosabb munka időn beteg volt, durván fog vele bánni, s ha kis leánykáját nem sajnálná, nem is menne soha haza. E mellett a lelkileg is beteg nőt még féltékenység is gyötörte s folyton azt beszélte, hogy az ura mást szeret s e miatt sem kivánkozik haza. E hónap elején egészsége teljesen helyre állott s folyó hó 7-én, midőn gyanitotta, hogy el fogják bocsátani, a kórház félreeső helyére ment és a kórház legmagasabb pontjáról, a mélységbe leugrott s még azon nap meg is halt.

— **Értesitések.** A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara az érdekelt fakereskedők tudomására hozzá, hogy a m. kir. államvasutak Budapest balparti üzletvezetőségének vonalai részére, az 1894-ik évben szükséges pályafentartási faanyagok szállitására vonatkozólag a pályázatok a nevezett üzletvezetőséghez folyó évi augusztus hó 25-éig nyujtandók be. — A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara az érdekelt gabonakereskedők tudomására hozza, hogy a nagyszebeni, brassói és kolozsvári katonai élelmezési raktárak részére 1893. évi október, november, deczember és 1893. évi január, február és márczius hónapokra szükséges széna és zab szállitására vonatkozó ajánlatok, a nagyszebeni cs. és kir. 12. hadtest hadbiztosságához folyó évi szeptember hó 4-ke délelőtti 11 óráig nyujtandók be. Mindkét szállitásra vonatkozó feltételek a kamara irodájában megtekinthetők.

Szerkesztői üzenetek.

N. N. urnak. Jaj kérem, az nem olyan könnyen megy. A mint ön mondja dolgozatában, mindent alul, a „lábai"-nál kell kezdeni s még akkor is ebben a mesterségben csak ugy fog boldogulni, ha tehetsége van hozzá. Egyébiránt most az egyszer megbocsátjuk Önnek, hogy ilyesmihez fogott és egy „elbeszélés"-t cselekedett, megbocsátjuk, mert szerelmes és tudjuk, hogy a szerelem furcsán elbánik az emberekkel, sok minden bolondságra rábajtja őket, a nagy szerelem folytán akárhányszor az is megtörténik, hogy az ember este lefekszik, mint csizmadia és reggel ugy ébred fel, mint iró. Az ugynevezett elbeszélésnek prózai része sokkal rosszabb, mint a beleszőtt verselmények, ezek pedig impertinens módon rosszak. Hogy állitásunkat igazoljuk és hogy az önhöz hasonló zöld poetákat megrémitsük, adunk belőlük egy pár mutatványt.

Ime:

„Akkár szemedbe, akkár a csillagba,
Mindegy nekem, remény nincs sem ebbe, sem abba".

Vagy:

„Szép a szeme, szép a szeme
Nagyszerü a termete,
Őt az isten jókedvébe
Te-re-re-remtette."

Végül:

„Éljen a hon. Éljen a lány
Éljen ő. Csak én nem élek soká."

Nem bizony, különösen, ha ilyen dolgokat ir. És ha ir is, hozzánk ne küldje, mert aztán — „te-re-re-remtette"!

Fürdővendégek névjegyzéke.

Tusnád, julius 22-től augusztus 1-ig.

(Folytatás.)

László Dénesné, kereskedő Brassó 4 személy. Szabó Mózesné, birt. és szeszgyáros K.-Vásárhely 4 sz. Horváth Gézáné, századosné Erzsébetváros 1 sz. Kelemen Sára, magánzó Erzsébetváros 1 sz, Julianna Hoff, kereskedő Brassó 1 sz. Klein Hedvig, magánzó Vajdahunyad 1 sz. Nehéz Jánosné, magánzó Vajdahunyad 1 sz. Dr. Békefy Gyula, ügyvéd Szabadka 5 sz. Petrách Kamnerer, főhadnagy Budapest 2 sz. Drestyánczky Kálmán, ügyvéd Zenta 4 sz. Dr. Nemes János

ügyvéd N.-Szeben 1 sz. Mélik Lajos, orvostan hallgató Sepsi-Szentgyörgy 1 sz. Ferencz Ágnes, üzletes. Bukarest 1 sz. Elisa Róth, birtokos Szeben 2 sz. Hiáczint Frei. magánzó Versecz 1 sz. Ámirás Mihály és családja. kereskedő Torda 5 sz. Grünbaum Salamon. kereskedő Fehérvár 2 sz. Vitályos Samuné. k. körjegyző neje M.-Vásárhely 4 sz. Johanna Schérer, posztógyáros N.-Szeben 4 sz Dr. Mayer Ödön és családja ügyvéd. Gyulafehérvár 7 sz. Györty Titus leányaival. k. törv. biró Sz.-Udvarhely 3 sz. Özv. Donogány Jakabné. földbirtokos N.-Enyed 2 sz. Glück Gizella és családja, nagybirtokos neje 4 sz. J. Nicálescu, főhadnagy Bukarest, J. Ghinescu, főhadnagy Bukarest, Laura Thies, magánzó Bukarest, József Baumano, kereskedő Bukarest. Julius Adelsberger, hivatalnok Bukarest, Martin Binder, tanár Bukarest, Petre Bucurescu, magánzó Bukarest, Rema Atanescu, magánzó Bukarest 1—1 sz. Somodi Istvánné, ügyvédné Kolozsvár 2 sz. Grebe Irén, ügyvédné Kolozsvár 2 sz. Miklósi Ferencz, földbirtokos Budapest 1 sz. Julia Kanabij, magánzó Bukarest 4 sz. Falcione Árpád, joghallgató Zombor 1 sz. Dr. Ladányi György és neje, magánzó Budapest 4 sz. Mihálkovics Dezső és családja, posta és távirda titkár N.-Várad 2 sz. Laczkó Péter és neje, számvevő B.-Gyula 2 sz. Várdinyei Várdinyei Pista, cs. és kir. főhadnagy Uj-Szőny 1 sz. Nagy Lajos és neje, tanitó Fogaras 2 sz. Dr. Jeney Elek, ügyvéd N.-Enyed 1 sz. Özv. Jeney Elekné, magánzó N.-Enyed 1 sz. Krausz Róza, magánzó Szeged 1 sz. Kánya Károly, birtokos Jassy 4 sz. Özv. Hajósi Ottóné, magánzó Gyula 2 sz. Tuesek Károlyné és családja. kereskelő Brassó 6 sz. Bogdán Emilné, birtokos Köröspatak 3 sz. Réthy Dezső. iparkamarai titkár M.-Vásárhely 1 sz. Özv. Gamenczy Jánosné. magánzó Kolozsvár 3 sz. Zay Anna. tanitóné Kolozsvár 1 sz. Kun Albertné és leánya, mérnökné N.-Szeben 2 sz. Dr. Lengyel Mórné és családja. ügyvéd Szeged 4 sz. Fejér Károly, kir. járásbiró K.-Vásárhely 4 sz. Schaffer Gyula, cserkereskedő Kassa 1 sz. Mutter Ferencz és neje, kir. t. biró és élesdi kir. j. biró Élesd 2 sz. M. Feresster, kereskedő Bukarest 2 sz. Jon Staculescu, ügyvéd Karakál 1 sz. Kovry Sándorné, kereskedő Torda 2 sz. Dr. Bogdán Andor, kir. alj. biró Szombathely 3 sz. Lébl Lebovics. magánzó Brailla, Geréb János. ügyvéd Sepsi-Szentgyörgy, Kócsi Andor, kir. alügyész Kolozsvár, Dr. Szombathelyi József. orvos Kolozsvár, Losonczy György. min. oszt. tanácsos Budapest, Crobel Béla, nagybirtokos Tuzson 1—1 sz. J. Barbulescu, N. Mircza, tanuló Bukarest 2 sz. Adler Rebeka, magánzó Brassó. Adler Izidor, magánzó Brassó, Lipaty, magánzó Bukarest, M. Nich, magánzó Brailla 1—1 sz. Vrányi. magánzó Bukarest 2 sz. Marin v. Krausz, Hermine Roth, magánzó Fogaras 3 sz. Móga Ödön, kir. tvsz. biró Budapest 4 sz. Mária Vatilesku, magánzó Bukarest 2 sz. Gantárgisz Bogdán, magánzó Bukarest 1 sz. Nikulaj Volku, magánzó Brailla 4 sz. Vannai Gusztáv és neje, kir. közjegyző Lippa 4 sz. Benkő Sándorné, birtokos K.-Vásárhely 3 sz. Chistophor Bádikáku, tanuló Bukarest 2 sz. Almássy Istvánné, földbirtokos Dombrád 1 sz. Özv. Málnási Lajosné, gyárosné Bukarest 1 sz. Frank Károla, magánzó Fogaras 1 sz. Átutazó 45 sz. Összesen 1000.

(Folyt. köv.)

Borszék, junius 7-töl julius 14-ig.

(Folytatás.)

Vittich Károly, kir. járásbiró Medgyes 2 személy. Berecz Károly, s. lelkesz Fehértemplom, Hadnagy Mihály, s-lelkész Gy.-Alfalu, Simón Jenő, r. t. főnök Fogaras, Dávid Samuel, képezdei tanár Csik-Somlyó, Ferenczi Vendel, zárda főnök Szárhegy, Tankó Péter, tanuló Fogaras. Leitner Ferencz. tanár Kismárton 1—1 személy. Ploiczer Armin, kereskedő Budapest 2 sz. Györgypál József, honv. százados M.-Vásárhely 3 sz. Vilim Teréz, magánzó Arad 1 sz. Ludvig Neuhaus. kereskedő T.-Ujvárad 3 sz. Salamon Herman. kereskedő Tövis 3 sz. Siklódy Péter, birtokos Ditró 2 sz. Özv. Br. Bauffy Zoltánné, nagy birtokosné Bereczteleki 8 sz. Smidt Ferencz. erdőmester Sz.-Régen 3 sz. Hegedüs László, főmérnök Arad 6 sz. Özv. Dózsa Istvánné, tanárné M.-Vásárhely 3 sz. Mátyás Izrael, magánzó Brassó 3 sz. Nikulesku János. ügyvéd Bukurest 4 sz. Kopacz Jakab, kereskedő Gy.-Sztmiklós 1 sz. Borbély András, czipész Sz.-Régen 1 sz. Zakariás Antal, kereskedő Gy.-Remete 4 sz. Avramovicz Mina, kereskedő Piatra 2 sz. Dr. Timon Akos. egyet. ny. ren. tan Budapest, Hegedüs Károly, kir. tan. főig. Budapest. Gyertyánffy Ede, magánzó Brassó, K. Gárdik Rezső, kereskedő N.-Szeben, Keil Herman, mümalmosné N.-Szeben, Zakariás József orvos nőyendék Erzsébetváros, Kőllő Ignácz, aljbiró Gy.-Sztmiklós 1—1 személy. Goldenberg Anna, kereskedőné Galacz 5 sz. Heilpern Klára, kereskedőné Bród 2-sz. Ottó Stübler, bank hivatalnok Nagy-Szeben 1 sz. Deutsch Jenő, tanuló Budapest 1 sz. Trucza Károly, p. ü. szemlész Dézs 1 sz. Simonsics Géza. kir. közj. N.-Szentmiklós 2 sz. Útri Jánosné, ny. tanárné Gy.-Fehérvar 1 sz. Molnár Etelka, tanitónő Szászváros 2 sz. Szilveszter Domokos, ref. pap Szászváros 1 sz. Svarcz Jakab, mérnök M.-Vásárhely 1 sz. Svarcz Berczi, kereskedő M.-Vásárhely 1 sz. Lázár Gerő, kereskedő Brassó 4 sz. Kafferstick Antal. kereskedő Szt-György 1 sz. Grünvald Salamonné, kereskedőné Brassó 1 sz. Han Mária, törzsorvosné Eszek 4 sz. Sütő József, kereskedő Arad 1 sz. Szilasi Miklós, községijegyző Murány 1 sz. Streitfőrer Amália, magánzó Brassó 1 sz. Glas Lujza, hivatalnok neje Brassó 2 sz. Korpos Sándorné, távirásznő Arad 1 sz. Dr. Fritsch Oszvald, ezredorvos Besztercze 4 sz. Puskás János, honvéd százados Kolozsvár 1 sz. Dr. Hankó Vilmos, főreálisk. tanár Budapest 5 sz. Ifj. Gál Józsefné, birtokosné Váralya 2 sz. Merza Kristóf, kereskedő Gy-Szentmiklós 10 sz. L. P. Z Adler, bankár Brassó 1 sz. Dr. A. Schulerics, tanár Nagy-Szeben 2 sz. Félix Fabricius, iparosné Nagy-Szeben 2 sz. Dr. Nagy Ferencz, ezred orvos Csik-Szereda 4 sz. Ávéd Kristóf, kereskedő Gy.-Szentmiklós 3 sz. Özv. Urmánczi Jánosné, birtokosné O.-Taplocza 10 sz. Soóváry Ferenczné, min. titk. neje Budapest 8 sz. Bayer Gyula, mümalmos N.-Szentmiklós 2 sz. Hajduczki József. tanár Déva. Bartalis József. birtokos Szárhegy. Timok Jkos. erdész Gy.-Szentmiklós, Szatmári Ferencz. erdész Budapest. Kis Ernő, erdész N.-Bánya, Dr. Horváth Géza. m. osztt anácsos Budapest, Dr. Preisz N., igazgató Budapest 1—1 személy. Szele Ferencz, vasuti mérnök Kolozsvár 3 sz. Sán Izrael. kereskedő O.-Taplicza 1 sz. Jekeli Zzuzsánna, ö. mérnökné Nagy-Szeben 3 sz. Dr. Szentpéteri János, ezredorvos Pécs, Sreicz Józsefné, kereskedő Szász-Régen, Mélik Antal, kereskedő Ditró. Málnás Vilmos, kereskedő Ditró, Adler Henrik, kereskedő Budapest, Leichtman Pál, kereskedő Budapest 1—1 személy. Dr. Szini János, orvos Szárhegy 5 s. Dr. Illyés Lőrincz, törv. biró M.-Vásárhely 1 sz. Róth Péter, tanár Hnszt 3 sz. Fülöp József, bankigazgató Ditró 1 z. Özv. Csibi Lajosné. magánzó Ditró 1 sz. Szász Domokos ref. püspök Kolozsvár 12 sz. Id Szász Károly. ref. püspök Budapest 3 sz. Dr. Szász Károly, képviselő Budapest 2 sz. Laskás Alajos, plebános Tekeröpatak, Báthori Gyula, tanár Nagyenyed, Veress Gyula. k. aljbiró Szász-Régen 1—1 személy. Csipkés Árpád, k. aljbiró M.-Vásárhely 2 sz. Mátyás Adolfné. kereskedő neje Gy.-Sztmiklós 4 sz.

Összesen 343 személy.

(Folytatása következik.)

Szám 4752—1892.

tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csikszeredai kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy Erőss Elek csikszeredai lakos végrehajtatónak Fülöp Istvánné szül. Both Rózália, Tankó Istvánné szül. Both Rózália, Both András nagykoru és özv. Both András ugyis mint kiskoru, Both János és Both Ferencz csikdánfalvi lakosok végrehajtást szenvedők elleni 41 frt 15 kr tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a Csikdánfalva község határán fekvő, a cskdánfalvi 256. sz. tjkvben A † alatt foglalt Abos Mátyás, Abos Gergely, Abos József, Both András, Both János kiskoru és Both Ferencz kiskoru nevén álló 1. r. 516. hrszámu belsőtelekre 160 frt, a csikdánfalvi 1654. számu tjkvben A † alatt foglalt Fülöp Istvánné szül. Both Rózália nevén álló 1. r. 2641. hrszámu szántóra 26 kr, 2. r. 12348. hrsz. szántóra 12 frt, 4. r. 13870. hrsz, szántóra 9 frt, 5. r. 4941/$_2$. hrsz. szántóra 10 frt, 6. r. 6008/$_1$. hrsz. szántóra 19 frt, 7. r. 10572a/$_1$. hrsz. kaszálóra 24 frt. A csikdánfalvi 1654. sz. tjkvben A † alatt foglalt Tankó Józsefné szül. Both Terézia nevén álló 1. r. 6098. hrsz. szántóra 25 frt, 2. r. 7122. hrsz. szántóra 27 frt, 3. r. 8167. hrsz szántóra 18 frt. 4. r. 4941/$_2$. hrsz. szántóra 16 frt, 5. r. 6008/$_2$. hrsz. szántóra 25 frt, 6. r. 10572a/$_2$. hrsz. szántóra 42 frt. A csikdánfalvi 1650. sz. tjkvben A † alatt foglalt Both András nagykoru Both János és Both Ferencz kiskorak nevén álló 1. r. 1394., 1395. hrsz. szántóra 31 frt, 2. r. 1751. hrsz. szántóra 10 frt, 3. r. 2838., 2839. hrsz. szántóra 37 frt, 4. r. 3273. hrsz. szántóra 36 frt, 5. r. 4500. hrsz. szántóra 10 frt, 6. r. 7706. hrsz. szántóra 14 frt, 7. r. 8739. hrsz. szántóra 12 frt, 8. r. 9326. hrsz. kaszálóra 14 frt, 9. r. 9680. hrsz. legelőre 23 frt, 10. r. 9685. hrsz. kaszálóra 16 frt, 11. r. 9810. hrsz. kaszálóra 24 frt, 12. r. 10394/$_4$. hrsz. kaszálóra 39 frt, 13. r. 12284. hrsz. kaszálóra 12 frt, 14. r. 13895. hrsz. szántóra 27 frt, 15. r. 14082. hrsz. kaszálóra 10 frt. A csikdánfalvi 1915. sz. tjkvben A † alatt foglalt Zsok István és neje Farkas Erzsébet nevén álló 1 r. 12926. hrsz. szántóra 13 frt s igy összesen 743 frtban ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1893. évi október hó 6-ik napjan d. e. 9 órakor** Csikdántalva községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a birósánál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Csik-Szeredán, 1893. márczius 24-én.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Szacsvai Imre, törvszéki biró.

Szám 214—1893.

Árverési hirdetmény.

A csikvármegye tulajdonát képező s a tölgyesi szolgabirói járásban fekvő Szávapatak erdőrészben, e végre előre megjelölt s mellmagasságban kéreggel legalább 36 cmt, alsó átmérővel biró fenyőtörzsek, melyekből 2500 drb 5 meteres fürészrönkő lesz előállitható, az **1893. augusztus 22-én d. u. 3 órakor Tölgyesben**, a kezelőségi irodában megkezdődő zárt irásbeli és nyilvános szóbeli árverésen, köbmeter után 1 frt 28 kr kikiáltási ár s 300 frt készpénzből álló bánatpénz letétele, illetve csatolása mellett elfognak adatni; miről venni szándékozók azzal értesittetnek, hogy a közelebbi feltételek a hivatalos órák alatt. a kezelőségi irodában betekinthetők.

Gy.-Szentmiklós, 1893. julius hó 23-án.

A megyei havasi javak igazgatósága:

Lázár Menyhért,
igazgató.

2—2

1189—1893.

krjzői szám.

Árverési hirdetmény.

Csik-Szentmárton és Csik-Csekefalva községek részéről ezennel közhirré tétetik, miszerint a nagyméltóságu földmivelésügyi m. kir. miniszteriumnak f. évi 237. számu magas rendeletével felső Tölgyes II. rész határában az Uz és Csobányos vizek között fekvő erdőrészében engedélyezett 3165·12 kath. hold nagyságu hozamterületen a 20 cm. alsó átmérőn felül található összes famennyiség, még pedig mintegy 322,000 m^3 fenyő haszonfa és 217,000 m^3 bükk hasábfa **folyó évi augusztus hó 27-én** nyilvános árverésen el fog adatni.

Kikiáltási ár 149,000 frt. melynek 10%-a az árverezni hajlandók által mint bánatpénz leteendő; irásbeli ajánlatok a szóbeli árverezés megkezdéséig ezen bánatpénzzel ellátva elfogadtatnak, melyekben azonban határozottan kifejezendő, hogy az árverező az általa ismert árverezési feltételeknek aláveti magát.

Miről árverezni szándékozók oly megjegyzéssel értesittetnek, hogy az árverezési feltételek ugy a két község körjegyzőinek irodájában Csik-Csekefalván, valamint a csikszeredai m. kir. erdőhivatalnál a hivatalos órákban betekinthetők.

Csik-Szentmárton, 1893. julius 8-án.

A két község elöljárósága:

Albert Máté községi biró. **Sándor Izsák** körjegyző.

Koncsag István
községi biró.

3—3

Tisztán kölcsönös. * Részvènyei nincsenek.
Az összes nyeremény a biztositottak javára esik.
A legnagyobb és leggazdagabb pénzintézet a világon.
Biztositéki alapja:
907 milió frank.
THE MUTUAL
NEW-YORKI ÉLETBIZTOSITÓ TÁRSASÁG.
Alapittatott 1843.
Biztosit:
emberéletet a legkülönbözőbb és legelőnyösebb módozatok szerint.
Prospektusokkal és tüzetesebb felvilágositással szolgál
az ERDÉLYRÈSZI ALIGAZGATÓSÁG Kolozsvártt.
7—24

Nyomatott Csik-Szeredában, Györgyjakab Mártonnál 1893.